

Verklaring van Aussee

Effectief beheer van grote predatoren in Europa om plattelandsgebieden te beschermen

Opgericht door vertegenwoordigers van Europese wolvenhotspots onder leiding van Zwitserland - Oostenrijk - Beieren

Ondertekend door talrijke vertegenwoordigers van Europese landen op het "Transnationaal voorjaarssymposium op 18 april 2024 in Bad Aussee

Auteur: **Wolfstoppvereniging**
Initiatief om de wolvenpopulatie te reguleren
www.wolfstopp.at

Omwille van de leesbaarheid gebruiken we op deze pagina's de mannelijke vorm. Alle uitspraken gelden ook voor de vrouwelijke vorm.

Inhoud

1. 3
2. 4
3. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
4. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
5. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
6. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
 - 6.1. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
 - 6.2. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
 - 6.3. 6
 - 6.4. 6
 - 6.5. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
 - 6.6. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
 - 6.7. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
7. **Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.**
8. 7
 - 8.1. 7
 - 8.2. 8
 - 8.3. 8
 - 8.4. 8
9. 9
10. 9
11. 10

1. Inleiding

De aanwezigheid van wolven, maar ook van beren, goudjakhalzen en lynxen in het Alpengebied en andere delen van Europa en hun snelle en ongecontroleerde vermeerdering veroorzaken grote schade, onzekerheid, consternatie, woede en angst in de samenleving. Deze grote predatoren hebben invloed op bijna elke leefomgeving, met name die van de bewoners van het platteland. Het doden van vee en het aantal incidenten met mensen neemt sterk toe.

De meerderheid van de wetenschappers is van mening dat de hoge beschermingsstatus van met name wolven niet langer gerechtvaardigd is en is voorstander van een verandering van regime.

In december 2023 heeft de Europese Commissie geadviseerd om de beschermde status van wolven te wijzigen van "Strikt beschermd" naar "Beschermd". Hiermee erkent zij de talloze problemen, zorgen en angsten die door de betrokken bevolking zijn geuit. Om deze wijziging van beschermde status door te voeren moet de Conventie van Bern worden gewijzigd en moeten wolven worden heringedeeld van Bijlage 4 naar Bijlage 5 van de Habitatrichtlijn.

Verschillende landen, zoals Zweden en Zwitserland, die ook onder het Verdrag van Bern en de Habitatrichtlijn vallen, hebben reeds nationale wolvenbeheerplannen ontwikkeld en geïmplementeerd. Om deze activiteiten te harmoniseren en te optimaliseren, heeft men besloten tot een gezamenlijke aanpak. Er is een brede alliantie gevormd van vertegenwoordigers van de hotspots voor grote predatoren in de Alpen.

Met deze transnationale "Aussee-verklaring" willen de ondertekenaars deze brede alliantie onder de aandacht brengen en een oproep doen voor een snelle beleidsverandering op Europees en nationaal niveau.

De ondertekenaars zien geen voordelen voor Europa in de aanwezigheid van grote predatoren. Tegelijkertijd is het opnieuw verdrijven van deze grote predatoren politiek op dit moment niet haalbaar.

2. Grondbeginselen

Dit voorstel biedt Europese landen onmiddellijk de mogelijkheid om vanuit een internationaal perspectief nationale wolvenbeheerplannen op te stellen en deze zelfs conform het Verdrag van Bern en de Habitatrichtlijn, naar het voorbeeld van Zweden en Zwitserland, uit te voeren.

3. De betreffende gebieden

De kerngegevens van het "Wolf Management Plan for European Countries" zijn gebaseerd op de volgende ruimtelijke overweging. Het betreft de volgende gebieden:

- De Alpenlanden Frankrijk, Monaco, Zwitserland, Liechtenstein, Oostenrijk, Duitsland, Italië en Slovenië. De totale oppervlakte van deze Alpenlanden, eilanden niet meegerekend, bedraagt ongeveer 1.389.000 km².
- Andere Europese landen, met uitzondering van de eilandstaten/eilanden en Rusland. De totale oppervlakte van deze Europese landen is ongeveer 4.406.000 km².

Het totale gebied in kwestie bestrijkt dus een oppervlakte van ongeveer 5.795.000 km² en komt overeen met het gebied in de Europese studie waarnaar in punt 4 wordt verwezen.

4. Gunstige staat van instandhouding van de populatie

Voor de gunstige staat van instandhouding van de wolvenpopulatie verwijzen we naar de Europese studie uit 2017 (*De Europese studie uit 2017, die berekend werd aan de hand van projecties van wiskundige of computermodellen (Beissinger & McCullough 2002, Morris & Doak 2002), toont aan dat een minimale populatie van 1.000 reproductieve wolven nodig is om het voortbestaan van de soort te garanderen. Een minimumaantal van 2.500 volwassen individuen is nodig om dit te garanderen*).

Volgens deze studie is een uitwisselbare populatie gebaseerd op 1000 reproductieve individuen.

Op basis van deze studie worden de volgende kerngegevens geëxtrapoleerd voor het onderstaande beheerplan:

De wolvenroedeldichtheid is gedefinieerd als 1 wolvenroedel per 11.000 km²

Deze gemiddelde wolvenroedeldichtheid van 1 wolvenroedel per 11.000 km² resulteert in een totale populatie van 527 roedels in het betreffende gebied.

Met 2 reproductieve wolven per roedel resulteert dit in een totaal aantal van 1.054 reproductieve individuen. Dit zorgt ervoor dat met 527 roedels plus volwassen paren en alleenstaande dieren, er ten minste 2.500 volwassen wolven in het betreffende gebied leven.

Dit betekent dat aan de "gunstige staat van instandhouding" wordt voldaan volgens de hierboven genoemde Europese studie uit 2017.

5. Territoriale verdeling

De vereiste territoriale spreiding wordt bepaald door de bevolking verdeeld over het gebied in kwestie in de aangewezen zones.

6. Kerngegevens van het "Wolf Management Plan for European Countries".

6.1. Vaststelling van een bovengrens voor de wolvenpopulatie

Ieder land baseert zijn wolvenpopulatie op de vereiste van 1 wolvenroedel per 11.000 km². Het delen van het nationale grondgebied door 11.000 geeft de bovengrens voor wolvenroedels.

6.2. Definitie van wolfzones

De grootschalige en ongecontroleerde verspreiding van wolven is op basis van de ontwikkelingen en ervaringen van de afgelopen jaren onacceptabel. Het is de verantwoordelijkheid van het betreffende land om te bepalen in welke zones en gebieden wolven worden getolereerd. Zij bepaalt de leefgebieden voor wolven aan de hand van de bestaande landschappelijke structuren en mogelijkheden. Onbegaasde nationale parken, grote gesloten bosgebieden, grote onbewoonde agrarische gebieden en onbegaasde militaire oefenterreinen zijn op basis van de ervaring van de afgelopen jaren geschikte wolfengebieden gebleken. In deze gebieden wordt alleen gejaagd binnen het kader van het beheerplan.

6.3. Definitie van zones waar wolven niet zijn toegestaan (nultolerantie)

Alle gebieden, namelijk woon-, recreatie- en toeristische gebieden waar mensen wonen en werken en (alpen)weiden waar vee wordt gehouden, moeten wolfvrij worden gehouden. De wolven moeten in deze gebieden zo schuw worden gehouden dat ze deze gebieden mijden. Schuwe en onopvallende wolven die passeren worden getolereerd, zoals in punt 6.4.

6.4. Migrerende wolven

Migrerende of rondtrekkende wolven uit een roedel worden getolereerd zolang ze geen schade veroorzaken. Op deze wolven wordt alleen gejaagd als ze gevaarlijk gedrag vertonen tegenover mensen of schadelijk gedrag tegenover vee. Dit voorkomt de voortplanting van wolven met schadelijk of gevaarlijk gedrag.

6.5. Oppervlaktevereisten voor wolfzones

Het gebied dat nodig is voor de zones, zoals gespecificeerd onder 6.2, mag niet groter zijn dan 2% van het nationale grondgebied.

6.6. Uitvoeringsbepalingen

Regulering als onderdeel van het nationale beheerplan vindt plaats van 1 september tot 31 januari van het volgende jaar, naar het voorbeeld van Zwitserland. Daarnaast kan regulering ook plaatsvinden tijdens de zomermaanden in geval van aanzienlijke schade aan vee of gevaar voor mensen. Het verwijderen van hele roedels wordt ook overwogen om genetische diversiteit te behouden of om probleemroedels te vervangen door onopvallende roedels.

In het geval van directe aanvallen op veestapels of mensen zal er defensief geschoten worden volgens het Franse model.

De regelgeving en het defensieve afschot wordt door het nationale faunabeheer gecoördineerd en gewaarborgd. Deskundige ondersteuning valt onder de verantwoordelijkheid van de jachtorganisaties.

6.7. Professioneel toezicht

Ieder land richt een professioneel en transnationaal waarnemingscentrum op met vertegenwoordigers van wolvenexperts, jagers, boeren en de burgerbevolking. Het waarnemingscentrum moet interdisciplinair worden

bemand (wildbiologie, land- en bosbouw, jacht, economie, gemeentebestuur en provinciebestuur).

7. Rechtvaardiging van de interventie onder de Habitatrictlijn

- Prioriteit voor volksgezondheid en openbare veiligheid
- Prioriteit voor veehouderij
- Prioriteit voor landbouwtradities en -praktijken, met name alpiene landbouw en begrazingsdoelstellingen
- Zelfvoorzienend blijven met regionale, natuurlijke en gezonde voedingsproducten
- Behoud van het ongerepte cultuurlandschap met zijn rijke biodiversiteit
- Voorkomen van gevolgschade door verzanding/opschuring van de Alpen met de bijbehorende schade aan openbare infrastructuur, transportfaciliteiten, dorpen, steden, toerisme, enz.
- Behoud van duurzame demografische ontwikkeling in plattelandsgebieden
- Voorkomen van migratie en ontvolking van het Alpengebied en behoud van werkgelegenheid en toekomstperspectieven voor de bevolking in plattelandsgebieden

8. Verdere specificaties

8.1. Verspreiding, vrijlaten en herintroductie van grote predatoren

Elke vorm van verspreiding, vrijlating en herintroductie van grote predatoren door de mens wordt ten strengste afgewezen. Dit geldt ook voor de invoer van grote predatoren uit landen met overpopulaties. Voorstellen voor dit soort maatregelen moeten worden verwijderd uit alle Europese programma's waarin ze worden geformuleerd.

8.2. Maatregelen ter bescherming van kuddes tegen grote predatoren

Maatregelen voor het beschermen van vee tegen grote predatoren, o.a. technische beschermingsmiddelen als wolfwerende afrasteringen, waakhonden, ophokken en andere maatregelen, moeten uitsluitend worden gezien als noodmaatregelen in tijden van crisis.

De beste bescherming van kuddes tegen grote predatoren is de strikte en structurele regulering van wolvenpopulaties.

De autoriteiten moeten voorkomen dat conflicten tussen bewoners en boeren ontstaan door de uitvoering van de bovengenoemde maatregelen ter bescherming van de veestapel. Zij kunnen informatie- en waarschuwborden plaatsen, tijdelijk paden blokkeren, boeren beschermen tegen klachten over geluidsoverlast, enz.

Alle kosten voor de aankoop, de bouw, het onderhoud en het personeel komen ten laste van de respectieve natuur- en dierenbeschermingsbudgetten van de landen, met een aanzienlijke bijdrage van de NGO's, die via donaties en sponsoring inkomsten genereren uit de aanwezigheid van grote predatoren.

8.3. Aansprakelijkheid

In gebieden met grote predatoren zijn veehouders en landeigenaren die privépaden beschikbaar stellen voor het publiek, verplicht om waarschuwborden te plaatsen. Deze wijzen erop dat het betreden van deze paden op eigen risico geschiedt. Ditzelfde geldt ook voor lokale overheden die openbare paden in gebieden met grote predatoren onderhouden. Dit in verband met de wettelijke zorgplicht en wettelijke aansprakelijkheid.

8.4. Schadevergoeding en smartengeld

Ook in deze gevallen moeten, net als in 8.1, alle kosten die voortvloeien uit de aanwezigheid van grote predatoren worden gedekt door de staat en gefinancierd uit de respectieve natuur- en dierenbeschermingsbudgetten met aanzienlijke betrokkenheid van de NGO's die inkomsten genereren uit de aanwezigheid van grote predatoren via donaties en sponsoring. Dit omvat

- in geval van schade aan eigendommen; de overname van alle kosten die voortvloeien uit de schade

- in geval van verliezen binnen de veestapel; de overname van alle kosten voor de vervanging van de dieren, het verwachte verlies aan fokwaarde, de behandelingskosten voor gewond vee, de verwijderingskosten, alle uitgaven en kosten voor het beheer na een verliezen in de veestapel, zoekacties, enz.
- in geval van persoonlijk letsel; de vergoeding van behandelingskosten, smartengeld, inkomensverlies, invaliditeit, enz.

9. Vorderingen

- **Onmiddellijke ontwikkeling en uitvoering van nationale wolvenbeheerplannen, rekening houdend met de onder punt 6 genoemde kerngegevens, ook in het kader van het bestaande Verdrag van Bern en de Habitatrictlijn; de tijd dringt, in veel landen is het al vijf over twaalf.**
- **Snelle vermindering van de hoge beschermingsstatus van wolven in de Conventie van Bern en de EU Habitatrictlijn als logisch gevolg van de langdurige "gunstige staat van instandhouding" van wolven.**

10. Evaluatie van het huidige beleid inzake grote predatoren in Europa

Wij beoordelen het beleid in landen zonder effectief beheer van grote predatoren met tegelijkertijd grote en dynamisch groeiende populaties als **onverantwoordelijk, grof nalatig en willekeurig.**

Hetzelfde geldt voor de Europese Unie en de leden van de Conventie van Bern, die de beschermingsstatus van grote predatoren, vooral van wolven en beren, al jaren niet verlagen.

11. Ondertekenende instellingen

Deze verklaring wordt ondersteund en onderschreven door de volgende instellingen.

Land:.....

Instelling	Handtekening